

Barraca de Cal Jordi 1

Puig-reig

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Cal Jordi
Emplaçament Al quilòmetre 13 de la Carretera BV-4131, prop de la carretera

Coordenades:

Latitud: 41.97397
Longitud: 1.86758
UTM Est (X): 406177
UTM Nord (Y): 4647506

Classificació

Número de fitxa 08175 - 300
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Popular
Segle XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.:08174A011001300000HF
Fitxes associades:
[Cal Jordi](#)
Autoria de la fitxa Rosa Serra Rotés i Jordi Piñero
Data de registre de la fitxa: dc., 16/03/2011 - 01:00

Descripció

Barraca de Planta rectangular i de dimensions força grans (3,5 m d'ample per 2,5 m d'alt i 5 metres de profunditat) amb la porta centrada (1,40x0,60), bastida amb pedra irregular i aprofitant un marge com a paret de fons. Encara conserva part del ní a cobeta original amb terra per impermeabilitzar l'interior, molt humit.

Història

Notícies escadusseres documenten l'existència de vinya a l'època medieval. Els documents en relació a la família vescomtal del Puig-reig, -inclòs Guillem de Berguedà en el seu testament de 1187- esmenten donacions, compres i vendes de vinyes al terme del Castell. També en la documentació referida als dominis senyorials de l'Orde militar del Temple (s. XIII i XIV). Als segles moderns la vinya es consolida, especialment al s. XVIII. Augmenta l'extensió de les terres de conreu de les grans i mitjanes masies, el terme s'omple de masoveries, i el conreu de la vinya es generalitza: entremig dels boscos de pinassa i pi blanc nascuts a la segona dècada del segle XX s'entreveuen marges i feixes de velles vinyes, costerudes i aprofitant terres secundaries, però sempre properes a la masia i sempre cara solei. A l'interior de totes les masies si construeixen tines i premses, des de finals del XVII i molt especialment al llarg del s. XVIII i XIX, fins a l'arribada de la fil·loxera. La situació geogràfica septentrional i un ampli terme expliquen que fos el municipi berguedà on, al llarg del XIX el conreu de la vinya es més extens.

El 1889 (Cens agrícola) declaraven vinya les masies de La Serreta, Cal Pallot, El Grapal, Tresserra, Cal Joan prat, Borbons, Subirana, El Soler de Jaumàs, Cal Feliu, Obradors, El Lladó, La Garsa, cal Riera, La Cortada, Cal Garrigal, Verdaguer, trulls, Cal Cigala, l'Alsina de Merola, Filomera, les Comas i la Sala. Cèsar August Torras, que visita el berguedà el 1905, descriu breument aquets paisatge de vinyes: "Les produccions agrícoles del país son generals y variades, des de la vinya que's troba a Puig-reig i Gironella... "(pag. 12); a l'Itinerari 89. De l'Ametlla de Merola a Fonollet i Casserras, escriu: " 10m hostel de la Granota a l'esquerra de la carretera. Se passa pel peu de l'hostal y's pren uin carril que s'enfila per entre migrats vinyals plantats entre roques" (pags. 228).

Avui encara, les últimes vinyes del Berguedà es troben, com es lògic, al terme municipal de Puig-reig, concretament a la zona més meridional i propera a Navàs. Es el cas del sector de la zona compresa entre el mas del Grapal i Vilafresca, principalment, però també n'hi ha d'escadusseres a la zona del cal Bardaix.

Bibliografia

Plans Maestra, Jaume (2009): Arquitectura tradicional rural en pedra seca a la comarca del Bages. Biblioteca de cultura popular Valeri Serra i Voldú, 20. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.
TORRAS, C.A. (1905) Bergadà. Valls Altes del Llobregat, L'avenç, Barcelona

